Avraam

Avraam

Acum să ne oprim asupra lui Avraam. Care să fi fost cauza conduitei pe care a adoptat-o faţă de Ismael? Avraam, tatăl celor credincioşi, face do-vada unei lipse de credinţă. Şi, cum se întâmplă de obicei ca urmare a greşelilor noastre, o tristă istorie s-a petrecut după aceea. Dumnezeu a poruncit lui Avraam să se ducă în Canaan unde el avea să locuiască în corturi, dar dificultăţile nu au întârziat să apară, aşa cum li se întâmpla adesea celor an-gajaţi pe calea credinţei. Foametea apăsa greu asupra ţării, şi Avraam, în loc să se încreadă în Dumnezeu şi să rămână acolo unde a fost chemat de El, se coboară în Egipt (Geneza 12.10).

În Egipt, Avraam a fost tratat bine din cauza Sarei (ce lucru ruşinos!) şi, datorită ei, „a căpătat oi, boi, măgari, robi şi roabe, măgăriţe şi cămile." (12.16) Oare egipteanca Agar (16.3) care avea să producă atâta supărare şi discordie în familie şi avea să devină mama lui Ismael, să fi fost una dintre aceste „roabe" date lui Avraam din cauza Sarei? Tot ce se poate.

Această primă eroare a antrenat o alta, înainte de naşterea lui Ismael. Ismael avea să devină strămoşul Arabilor care au fost „nuiaua" ce a lovit poporul lui Dumnezeu, din timpuri străvechi şi până astăzi. De data aceasta, Sara, şi nu Avraam a luat iniţiativa în trista problemă cu Agar: ea şi-a dat roaba ca soţie soţului ei, apoi s-a purtat cu ea atât de dur încât sărmana femeie a trebuit să ia calea pribegiei. Tot Sara a fost aceea care a cerut mai târziu lui Avraam să izgonească pe Agar şi pe fiul ei, cerinţă aprobată de Dumnezeu. Totuşi, măcar că, în toată intriga aceasta se pare că Sara nu a stat la locul care i se cuvenea, harul lui Dumnezeu străluceşte cu atât mai mult în exemplul lăudabil pe care-l prezintă, cu referire la ea, apostolul Petru (1 Petru 3.5,6).

Dar cine sunt eu ca să judec defectele lui Avraam şi ale Sarei? Ei bine, lucrurile acestea au fost scrise pentru a ne servi ca avertismente. Domnul să ne ajute să luăm aminte la ele!